

Invention of the Seven-Day Week, Lecture 5

Source Sheet by Ezra Zuckerman Sivan

Source 1: Shabbat observance imparts knowledge of God as Agent Sanctifying Israel

Exodus 31:12-17

And יהוה said to Moses: Speak to the Israelite people and say: Nevertheless, you must keep My sabbaths, for this is **a sign between Me and you throughout the ages, that you may know that I יהוה have consecrated you.** You shall keep the sabbath, for it is holy for you. One who profanes it shall be put to death: whoever does work on it, that person shall be cut off from among kin. Six days may work be done, but on the seventh day there shall be a sabbath of complete rest, holy to יהוה; whoever does work on the sabbath day shall be put to death. The Israelite people shall keep the sabbath, observing the sabbath throughout the ages as a covenant for all time: it shall be a sign for all time between Me and the people of Israel. For in six days יהוה made heaven and earth, and on the seventh day [God] ceased from work and was refreshed.

שמות ל"א:י"ב-י"ז

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לְאמֹר: וְאָתָּה
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאמֹר אַךְ
אֶת־שַׁבָּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לְדַעַת כִּי
אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשֵׁיכֶם: וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת־הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם
מִחֻלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָל־הָעֹשֶׂה בָּהּ
מְלָאכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקִּרְבִּי
עַמִּי: וְשֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת שַׁבְתוֹן קֹדֶשׁ
לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה מְלָאכָה בַּיּוֹם
הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת: וּשְׁמְרוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת
אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֶם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי
וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעֵלְמ
כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה
אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפָשׁ: {ס}

Source 2: Sukkot-- knowledge of what God did for ancestors, not ongoing sign of God relating to us

Leviticus 23:42-43

(42) You shall live in booths seven days; all citizens in Israel shall live in booths, (43) in order that future generations may know that I made the Israelite people live in booths when I brought them out of the land of Egypt—I, your God יהוה.

ויקרא כ"ג:מ"ב-מ"ג

(מב) בַּסֹּכֹת תִּשְׁבּוּ שִׁבְעַת יָמִים
כָּל-הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבּוּ בַסֹּכֹת:
(מג) לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֹּכֹת
הוֹשַׁבְתִּי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי
אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם:

Source 3: Daily Burnt Offering-- God's actions prompt knowledge of God

Exodus 29:38-46

(38) Now this is what you shall offer upon the altar: two yearling lambs each day, regularly. (39) You shall offer the one lamb in the morning, and you shall offer the other lamb at twilight. (40) There shall be a tenth of a measure of choice flour with a quarter of a *hin* of beaten oil mixed in, and a libation of a quarter *hin* of wine for one lamb; (41) and you shall offer the other lamb at twilight, repeating with it the meal offering of the morning with its libation—an offering by fire for a pleasing odor to 42) , יהוה, a regular

שמות כ"ט:ל"ח-מ"ו

(לח) וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל-הַמִּזְבֵּחַ
כִּבְשֵׁיִם בְּנֵי-שָׁנָה שְׁנַיִם לַיּוֹם תִּמְיֵד:
(לט) אֶת-הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה
בַּבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבָיִם: (מ) וְעִשְׂרוֹן סֹלֶת בָּלוּל
בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רַבֵּעַ הַהֵיזֵן וְיֶסֶד רְבִיעֵת
הַהֵיזֵן יֵין לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד: (מא) וְאֵת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם
כַּמִּנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנֹסְכָהּ תַעֲשֶׂה-לָּהּ
לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה: (מב) עֲלֵת
תִּמְיֵד לְדֹרֹתֵיכֶם פֶּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד
לְפָנַי יְהוָה אֲשֶׁר אוֹעֵד לָכֶם שְׁמָה

burnt offering throughout the generations, at the entrance of the Tent of Meeting before יהוה. For there I will meet with you, and there I will speak with you, (43) and there **I will meet** with the Israelites, and it shall be sanctified by My Presence. (44) **I will sanctify** the Tent of Meeting and the altar, and I will consecrate Aaron and his sons to serve Me as priests. (45) **I will abide** among the Israelites, and **I will be** their God. (46) **And they shall know that I יהוה am their God, who brought them out from the land of Egypt that I might abide among them—I, their God יהוה.**

לְדַבֵּר אֵלַיָּה שָׁם: (מג) וְנִעַדְתִּי שָׁמָּה
 לְבָנַי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדָּשׁ בְּכַבְדִּי: (מד)
 וְקִדְשָׁתִי אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ
 וְאֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־בָּנָיו אֶקְדָּשׁ לְכַהֵן
 לִי: (מה) וְשִׁכַנְתִּי בְתוֹךְ בָּנַי יִשְׂרָאֵל
 וְהִינִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים: (מו) וַיִּדְעוּ
 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְשִׁכְנִי בְתוֹכְכֶם
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: {פ}

Source 4: Quoted by Ezekiel

Ezekiel 20:10-20

I brought them out of the land of Egypt and I led them into the wilderness. I gave them My laws and taught them My rules, by the pursuit of which a man shall live. Moreover, I gave them **My sabbaths to serve as a sign between Me and them, that they might know that it is I the LORD who sanctify them.** But the House of Israel rebelled against Me in the wilderness; they did not follow My

יחזקאל כ':י-כ'

וְאוֹצִיאֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶבְאֶם
 אֶל־הַמִּדְבָּר: וְאִתָּן לָהֶם אֶת־חֻקוֹתַי
 וְאֶת־מִשְׁפָּטַי הוֹדַעְתִּי אוֹתָם אֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וְתִי בָהֶם: וְגַם
 אֶת־שַׁבָּתוֹתַי נָתַתִּי לָהֶם לְהִנּוֹת
 לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי
 יְהוָה מְקַדְּשָׁם: וַיִּמְרוּ־בִי
 בֵּית־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר בְּחֻקוֹתַי
 לֹא־הִלְכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי מָאֲסוּ אֲשֶׁר

laws and they rejected My rules—by the pursuit of which a man shall live—and they grossly desecrated My sabbaths. Then I thought to pour out My fury upon them in the wilderness and to make an end of them; but I acted for the sake of My name, that it might not be profaned in the sight of the nations before whose eyes I had led them out. However, I swore to them in the wilderness that I would not bring them into the land flowing with milk and honey, the fairest of all lands, which I had assigned [to them], for they had rejected My rules, disobeyed My laws, and desecrated My sabbaths; their hearts followed after their fetishes. But I had pity on them and did not destroy them; I did not make an end of them in the wilderness. I warned their children in the wilderness: Do not follow the practices of your fathers, do not keep their ways, and do not defile yourselves with their fetishes. I the LORD am your God: Follow My laws and be careful to observe My rules. And hallow My sabbaths, that they may be **a sign between Me and you, that you may know that I the LORD am your God.**

יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וְתִי בָהֶם
 וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חָלְלוּ מְאֹד וְאָמְרָ לְשַׁפֹּךְ
 חַמְתִּי עֲלֵיהֶם בַּמִּדְבָּר לְכֹלֹתָם׃
 וְאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי לְבִלְתִּי הַחֲלֹ
 לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִים
 לְעֵינֵיהֶם׃ וְגַם־אֲנִי נִשְׁאַתִּי יְדֵי לָהֶם
 בַּמִּדְבָּר לְבִלְתִּי הֵבִיא אוֹתָם
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי זָבֶת חֶלֶב
 וְדָבַשׁ צָבִי הִיא לְכֹל־הָאָרְצוֹת׃ יַעַן
 בְּמִשְׁפָּטַי מְאֹסוּ וְאֶת־חֻקוֹתַי
 לֹא־הִלְכוּ בָהֶם וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חָלְלוּ
 כִּי אַחֲרֵי גְלוּלֵיהֶם לֶבֶם הִלָּה׃ וַתִּחַס
 עֵינִי עֲלֵיהֶם מִשַּׁחַתָּם וְלֹא־עָשִׂיתִי
 אוֹתָם כְּלָה בַּמִּדְבָּר׃ וְאָמַר
 אֶל־בְּנֵיהֶם בַּמִּדְבָּר בְּחֻקֵּי אֲבוֹתֵיכֶם
 אֶל־תִּלְכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטֵיהֶם
 אֶל־תִּשְׁמְרוּ וּבְגְלוּלֵיהֶם אֶל־תִּטְמְאוּ׃
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּחֻקוֹתַי לִכּוּ
 וְאֶת־מִשְׁפָּטַי שִׁמְרוּ וְעֲשׂוּ אוֹתָם׃
 וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי קִדְּשׁוּ וְהָיוּ לְאוֹת בֵּינִי
 וּבֵינֵיכֶם לְדֹעַת כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם׃

Source 5: R' Naphtali Zvi Yehuda Berlin-- Knowledge of God obtained through experience of Shabbat holiness is special because immaterial

העמק דבר על שמות ל"א:י"ג:ב'

אך את שבתותי תשמרו. .. ופ"י לדעת כי אני וגו'. דכל דבר הגורם לישראל התעוררות קדושה כמו בה"מ וכדומה בא ע"י התפעלות מדבר שבקדושה ונמצא שגם זה הדבר מסייע לכך. ואפילו גוי שרואה בהכ"נ או ס"ת ישיג איזה התפעלות הנפש מידיעתו שזה דבר שבקדושה אבל מה שאדם מישראל ישיג קדושת הנפש בשבת ויו"ט בלי שום הרגש חיצוני מה יום מיומים הוא אות שהקב"ה בעצמו כ"י מסייע לקדש למי שבא להתקדש ומש"ה קדושה זו יקרה בעיני ה' לדחות כל עשיית דברים שבקדושה:

Haamek Davar on Exodus 31:13:2

And the explanation of "To know that I God am sanctifying you, etc" (is that) anything-- such as the Temple and related-- that causes an awakening of holiness in a member of Israel comes from a feeling of excitement from the holy matter, such that this matter is then revealed to be the facilitator of this feeling. And even a non-Jew who sees a synagogue or a Torah scroll tends to achieve a certain excitement in his soul from the knowledge that this is a holy matter. Though the holiness of soul that a member of Israel achieves on Shabbat and festivals without any external feeling from these days is a sign that God Himself is facilitating that sanctification anyone who comes to be sanctified. And as a result, this sanctity is so dear that it obviates cultic activity. (EWZS translation)